

תת"ע 4055/01/18 - מדינת ישראל נגד מנשה ששון

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

תת"ע 4055-01-18 מדינת ישראל נ' ששון
בפני כבוד השופט אור לרנר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מנשה ששון

הנאשם

הכרעת דין וגזר דין

בהמשך להכרעת הדין שנמסרה בפרוטוקול מיום 18.3.18 להלן נימוקיה:

הנאשם הואשם בעבירה של אי ציות לתמרור עצור.

על פי עובדות כתב האישום, לרבות הנסיבות הרשומות בהודעת תשלום הקנס המקורית, בתאריך 3.4.17, בסמוך לשעה 15:10 לא ציית הנאשם לתמרור עצור הנמצא בכביש שירות הסמוך לשדרות ההסתדרות בחיפה (מכיוון כללי דרום לכיוון כללי צפון- להלן: "כביש השירות"), והכל בסמוך לבית מס' 90 ברחוב ולתחנת הדלק של חברת "דלק" (להלן: "התחנה").

במהלך הדיון שהתקיים בפניי ביום 19.2.18 העיד עד התביעה רס"ר אמיר עבאס (להלן: "השוטר"), אשר רשם את הדו"ח (ת/1), והבהיר את אשר נדרש באשר למיקום העבירה אך הוסיף והבהיר כי אינו זוכר את האירוע מלבד הרשום בדו"ח.

בחקירתו הנגדית, הבהיר השוטר כי עמד בסמוך לשד' ההסתדרות 90, מחוץ לניידת שיכול וחנתה בתוך מתחם תחנת הדלק, אך במקום שבו קיים קשר עין ישיר למקום ביצוע העבירה. עמדתו זו לא השתנתה גם לאחר שהוצגה לו תמונה ובה נראית הניידת חונה בתוך מתחם תחנת הדלק (נ/3).

עוד השיב השוטר כי אינו זוכר קיומם של תמרורים נוספים במקום וטען כי תמונה שהוצגה לו (נ/1) לא צולמה בזמן ביצוע העבירה שכן התמרור הנוסף הנראה בתמונה (תמרור 301) הוצב במקום אחרי ביצוע העבירה "וזו הסיבה שאני לא מבצע שם אכיפה היום".

כמו כן השיב השוטר שהנאשם לא יצא מסוכנות "בלו סקיי" אלא הגיע מדרומה יותר אחרת הוא היה מציין בדו"ח שיצא מהסוכנות ופנה ימינה.

לאחר שהוצג בפני השוטר מסמך ההשכרה מחברת "בלו סקיי" (נ/2) שב ועמד השוטר על דבריו כי הנאשם לא יצא מהמקום הנמצא בצמוד לשלט העצור אלא במרחק מה משם, וכן סוכנות "בלו סקיי" ממוקמת אך היא דרומה ממקום האירוע. השוטר עמד על דבריו אלה גם לאחר שהוצג בפניו שרטוט שהכין הנאשם (נ/3א) והבהיר שבמקום הספציפי לא קיימת סוכנות של "בלו סקיי".

כן הבהיר השוטר שרשם את דבריו של הנאשם במדויק ולא היו דברים שאמר ולא נרשמו.

הנאשם העיד כי באותו המועד היה בסוכנות "בלו סקיי" כדי להחליף רכב השכרה, כשלפני כן הוריד את חברתו, שירז, בתחנת הדלק בה עמד השוטר והם אף ראו אותו. לאחר שהחליף את הרכב, יצא מהסוכנות ופנה ימינה לתחנת הדלק ואז עצר אותו שוטר והוא לא ידע על מה עד שהשוטר אמר לו כי מדובר על תמרור עצור.

עוד הבהיר כי הנאשם כי עצר בהתאם לשלט של "האט ותן זכות קדימה", בניצב לכביש, ולאחר מכן התחיל בנסיעה ופנה ימינה לכיוון תחנת הדלק כשלטענתו גלגל רכבו כבר על קו העצירה.

בחקירה הנגדית הנאשם אישר את דבריו לשוטר לפיה לא בטוח שעצר בתמרור העצור ומה שבלבל אותו זה סדר התמרורים שהיו במקום ולא סיפק הסבר מדוע לא צילם תמונות נוספות שיתעדו את מקום ביצוע העבירה.

לאחר שהוצגו בדיון תמונות מתוכנת streetview של גוגל, השיב הנאשם שיכול להיות שיצא מהחניון של חברת "בלו סקיי" הנמצאת במרחק מה מתמרורי העצור ויכול להיות שקיים מעבר בין סוכנות "בלו סקיי" לסוכנות אלבר שהיא זו הנמצאת בסמוך לתמרורי העצור.

לאחר מכן הנאשם שב וטען כי יצא מהסוכנות שצמודה לתמרורי העצור ויכול להיות בדיעבד שזה לא "בלו סקיי" אלא מעבר פנימי.

עוד העידה מטעם הנאשם הגב' שירז להב, חברתו.

לדבריה המתינה בתחנת הדלק ודיברה עם המוכרת כאשר לפתע המוכרת אמרה לה "הוא תפס מישהו", אז הבחינה בכך שמדובר בנאשם והלכה אליו. עוד הוסיפה שירז כי השוטר עמד ליד הגדר המפרידה בין הסוכנות לתחנת הדלק, ממש ליד הניידת כשהנאשם עמד לידו עם הרכב שלו והשוטר נשען על הניידת.

בחקירה הנגדית, הבהיר שירז כי לא ראתה את הנאשם יוצא עם הרכב מהסוכנות ולא ראתה אם עצר או לא בעצור אלא רק לאחר שנעצר ע"י השוטר.

בסיום הדיון, ביקש הנאשם הזדמנות להביא דיסק ועליו התמונות וכן לבחון את האפשרות האם קיים היה מעבר בין סוכנות "בלו סקיי" לסוכנות אלבר.

היום, בתחילת הדיון הגיש הנאשם את הדיסק ועליו התמונות שצילם במקום (נ/4) והצדדים סיכמו טענותיהם לעניין אשמת הנאשם.

בסיום הדיון, על מת שלא לעכב את הנאשם, היות שהיו קבועים בפניי תיקים נוספים ועל מנת שלא להביא לבית המשפט פעם נוספת הודעתי לצדדים על כך שמצאתי להרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום כמו גם את עיקרי הכרעת הדין והצדדים טענו לעונש והסכימו כי פסק הדין יישלח בדואר.

לגופו של עניין, כאמור בפרוטוקול מהיום, לאחר ששמעתי את כל העדים ועיינתי במוצגים מצאתי להרשיע את הנאשם במיוחס לו בכתב האישום.

ראשית דבר אציין כי מצאתי את עדותו של השוטר עבאס מהימנה. השוטר העיד בצורה ברורה ורהוטה וחזר על הדברים האמורים בדו"ח. אציין כי לא נעלמה מעיני טעותו של השוטר באשר לקיומו של התמרור הנוסף, אך מצאתי כי אין בכך כדי לשנות עיקרי עדותו של השוטר שהם העובדה כי הנאשם לא עצר בקו העצירה בכלל ושהגיע ממרחק רב יותר כאשר לדברים אלה קיימים חיזוקים-

· דבריו של הנאשם בתגובה לדו"ח וביניהם ציין: "אתה בטוח שלא עצרתי בעצור?" .

· הנאשם בעדותו לא טען כי עצר בתמרור העצור והבהיר כי גם במעמד עדותו, כמו בעת רישום הדו"ח, לא היה בטוח שעצר בתמרור העצור (עמ' 7 ש' 27-30).

· עדותו של השוטר באשר לאפשרותו לראות את ביצוע העבירה ממקום עמידתו לא נסתרה והנאשם לא הציג ראיות לסתור גרסתו זו (כאשר למרות שצילם את המקום לא הצביע על מקום עמידתו של השוטר לטענתו ולא צילם את שדה הראיה ממקום זה).

· חיזוק לטענתו של השוטר כי סוכנות "בלו סקיי", נמצאת במרחק מה ממקום האירוע נמצא דווקא בתמונות שהציג הנאשם בהם ניתן לראות כי אזור היציאה הסמוך לתמרור האט הוא של סוכנות אלבר ואילו סוכנות בלו סקיי נמצאת מרחק מה מאחוריה- ר' נ/3. בעניין זה אין נפקא מינא מה המרחק האמיתי והאם מדובר ב-250 מטר או פחות מכך. ניתן להתרשם, מהתמונה נ/3 ובעיקר מגרסאותיה הדיגיטאליות כי מדובר במרחק משמעותי ובכל מקרה ברור הוא כי היציאה מהחניון המוצג בתמונה נ/1 אינו היציאה מחניון חברת "בלו סקיי". סוגיה זו אף מקבלת חיזוקה מהעובדה שהנאשם ביקש לדחות את הדיון על מנת לבדוק הסוגיה ולמרות זאת לא הציג ראיות נוספות בעניין.

· הנאשם אף לא ביקש להעיד ולא הציג אישור כלשהו מחברת "בלו סקיי" לגבי מיקום החניון שלהם ביחד לתמרור האמור.

גם עדותה של שירז, לא סייעה לנאשם שכן היא הבהירה שלא ראתה את השלבים העיקריים הרלבנטיים, קרי יציאתו של הנאשם מהסוכנות, ועצירתו בתמרור העצור.

לעומת עדותו של השוטר, עדותו של הנאשם הייתה מבולבלת והנאשם לא ידע לומר דברים בוודאות הנדרשת. כך

לדוגמא הנאשם כלל לא היה בטוח אם עצר בעצור. כמו כן, הנאשם לא הצליח להסביר (ולא הציג ראיות נדרשות לתמוך בגרסתו), כי היציאה המדוברת מהחניון היא אכן היציאה מהחניון של "בלו סקיי". בעניין זה הנאשם אפילו אישר כי יכול להיות שיצא מחניון חברת "בלו סקיי" הנמצא במרחק מה אולם מיד לאחר מכן שב ושינה גרסתו בעניין. האמור לעיל, כמו גם התרשמותי הבלתי אמצעית מעדותו של הנאשם אני מוצא כי לא ניתן לסמוך עליה על מנת לקבוע ממצאים ואין בה מכדי לפגוע בגרסת המאשימה לפיה הוא לא עצר בתמרור עצור וכי לא הגיע מהחניון הצמוד לתמרור האט.

לאור האמור לעיל אני מוצא לקבוע כי המאשימה הוכחה, מעבר לכל ספק, כי הנאשם לא עצר בתמרור העצור וזאת לאחר שהגיעה בנסיעה רצופה ולא יצא מהחניות הסמוך לתמרור האט ותן זכות קדימה.

מעבר לדרוש, אציין כי גם אם אקבל גרסתו של הנאשם לפיה יצא מהחניון הצמוד לתמרור האט ועצר בו, אין בכך כדי להצדיק זיכוי מהאשמה המיוחסת לו. כאמור לעיל, הנאשם למעשה אינו חולק כי לא עצר בתמרור העצור וטענתו היא כי די היה בעצירתו בקו העצירה של היציאה מהחניון אולם הדבר אינו עומד במבחן המציאות והחוק. בעוד תמרור האט, הנמצא ביציאה מהחניון נועד לחייב נהגים היוצאים מהחניון לתת זכות קדימה לנהגים הנוסעים בכביש השירות, תמרורי העצור נועדו לחייב עצירה בקצה כביש השירות ולחייב נהגים לתת זכות קדימה לכלי הרכב המגיעים משדרות הסתדרות עצמה. הנאשם לא הוכיח ולמעשה אף לא טען שבעת יציאתו מהחניון לא ניתן היה להבחין בתמרורי העצור ולכן חובה היה עליו לכבדם ולעצור פעם נוספת, לאחר יציאתו מהחניון לכביש השירות. משכשל הנאשם במילוי חובתו זו הרי שהוא עבר את העבירה נשוא כתב האישום ויש להרשיעו בה.

לאור כל האמור לעיל, הרשעתי את הנאשם בעבירה המיוחסת לו, כאמור בפרוטוקול הדיון מהיום.

גזר דין

באשר לעונש, הרי שלאחר ששקלתי את טיעוני הצדדים, לרבות עברו התעבורתי הישן והלא מכביד של הנאשם, לנוכח מהות העבירה על פי כתב האישום וברירת הקנס בצידה, לעומת העובדה שהנאשם לא חסך מזמנו של בית המשפט וטיעוני הצדדים, הנני גוזר על הנאשם כדלקמן:

- אני דן את הנאשם לתשלום קנס בסך 350 ₪.

תשלום הקנס בתוך 90 ימים מהיום.

המזכירות תשלח לנאשם שובר תשלום.

פסק הדין יישלח לצדדים לרבות למכשיר הפקס של הנאשם שמספרו - 076-8093383

ניתנה היום, ג' ניסן תשע"ח, 19 מרץ 2018, במעמד הצדדים